

Pláštík svatého Martina

příloha nejen pro děti

Pláštík je příloha tvořená dětmi (a dospělými) pro děti (i dospělé). I vy se můžete podílet na obsahu příštího čísla. Proto pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky nebojte se a pošlete je na mail: **plastiksvmartina@gmail.com**

Na tomto čísle se podíleli: Alča Nesrovnalová a Helča Nesrovnalová, Maruška Prudká, Anička Prudká, Klárka Sedláková, Zuzanka Sedláková, Jitka Sedláková, Vendula Zachovalová

VŠEM MOC DĚKUJEME

Návštěva Otce kardinála

V neděli 16. června navštívil naši farnost Otec kardinál Dominik Duka. Požehnal nový komunitní dům Lotos a při mši svaté zahájil připomínku 880 let od postavení kostela.

Kolpingova rodina připravila pro něho a pro Otce Jiřího malý dárek. Tímto dárkem byla **dřevěná truhlička**, která byla předána na konci mše svaté. Na výrobě a obsahu se podílely jednotlivé kroužky naší farnosti.

Dřevařský kroužek vyrobil celou truhlici a na její víko umístil zvenčí hru zvanou Halma. Zámečníci se zase postarali o originální a důvtipný zámek. Po otevření se objevil na víku nápis:

Krok Ku Krásným Kratochvílím

Kolektiv Kamarádů Kolpingu Blansko

Na dřevěné tyči opatřené pečeti byla listina s názvy kroužků a podpisy jejích členů. Včelařský kroužek dodal med a svíčku, zahradnický sirupy a čaje, dále zde byl upomínkový hrneček s tužkou.

Návštěva Otce kardinála byla pro celou blanenskou farnost významnou událostí. K jejímu zdárnému průběhu přispěl obrovský počet dobrovolníků, kteří se zapojili do potřebných akcí před, během i po návštěvě. Všem patří veliký dík!

Mimořádný misijní měsíc říjen 2019

Ve farnostech diecézí Čech a Moravy vrcholí přípravy na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019. Chystají se kartičky s Modlitbou k misijnímu dílu a věřící budou na mnohých místech vyzváni ke společné modlitbě.

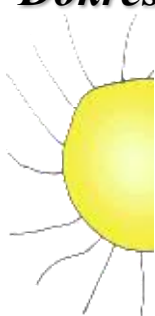
Misijní klubko naší farnosti se v rámci tohoto měsíce 5. října 2019 zúčastní 7. celostátního misijního kongresu dětí v Kroměříži.

Koník svatého Martina

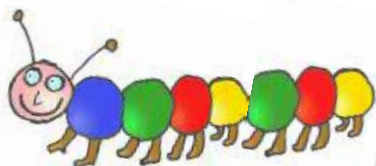

(MaP)

Dokresli obrázky.

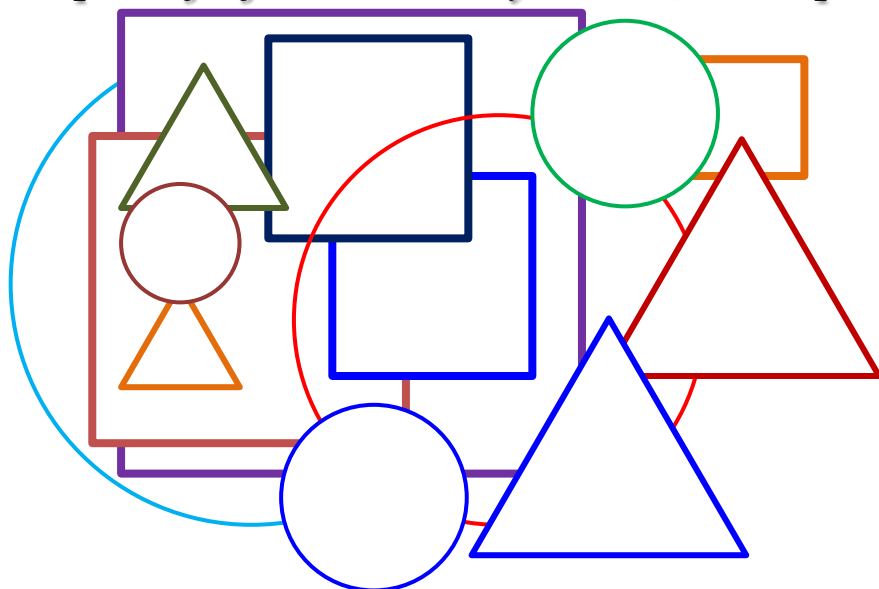

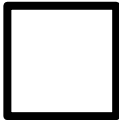
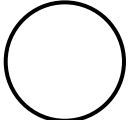
Nakresli co nejdelší housenku.

(AP)

Spočítejte jednotlivé tvary v obrázku a napište číslici jejich počet do tabulky.

Soutěž:

Jméno a příjmení:

Po loňském úspěchu jsme pro vás opět připravili geocachingovou hru. V následující tabulce máte uvedeno GPS (rodiče poradí) jednotlivých stanovišť a malou nápovědu. Po nalezení kešky bude vaším úkolem najít uvnitř křesťanský symbol a překreslit ho do tabulky. Školní děti pak tento symbol stručně vysvětlí do volného řádku pod každou keškou.

Kešku dobře schovejte a neprozrazujte její polohu. Umožníte tak ostatním užít si hru.

V každé kešce najdete nějakou drobnost, můžete si ji vzít, pokud za ni přidáte něco podobného pro dalšího nálezce.

Výsledek zašlete na adresu Pláštiku plastiksvmartina@gmail.com, nebo odevzdejte do sakristie do pátku **25. 10. 2019**. Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni při mši svaté v neděli **27. 10. 2019**.

Číslo stanoviště	GPS	Slovní nápověda	Zde překresli objevený křesťanský symbol z kešky
keška 1	49° 21' 36,5" N 16° 38' 16,3" E	<i>Hledej v podloubí na dvoře. Budeš se muset sehnout.</i>	
keška 2	49° 21' 37,7" N 16° 38' 20,1" E	<i>Až budeš přikládat do ohniště, koukni za túji.</i>	
keška 3	49° 21' 37,6" N 16° 38' 16,1" E	<i>Pohov si na lavičce na dvoře, vlevo za sebe hled'!</i>	
keška 4	49° 21' 37,2" N 16° 38' 18,8" E	<i>Projdi se po cestičce nad pískovištěm a hledej mezi dvěma jívami.</i>	
keška 5	49° 21' 39,3" N 16° 38' 18,4" E	<i>Přejdi lávku přes potok a hledej v zadní zahradě za lískou. Za sebou budeš mít plot s ovečkami.</i>	

Postřehy a příspěvky

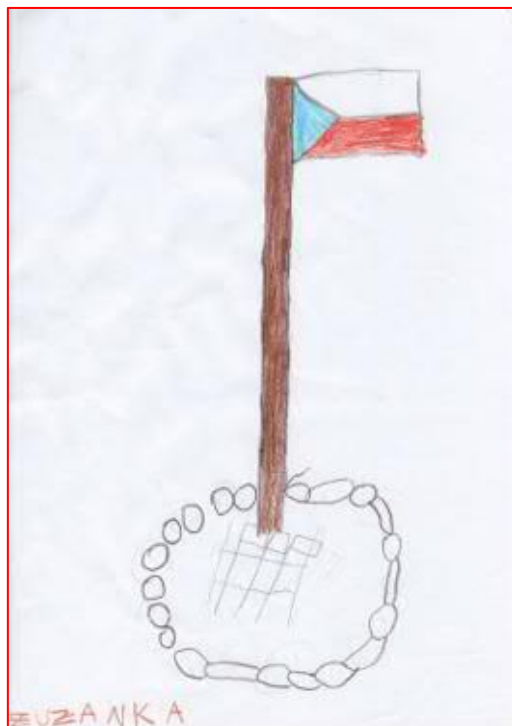
Akce misijního klubka

V sobotu 8. a v neděli 9. června Misijní klubko nezhálelo. V sobotu ráno jsme se pod vedením tety Šárky sešli na Lotosu. Rozdělili jsme se do čtyř skupinek. Každá skupinka dostala za úkol upéct jeden druh buchty na nedělní farní kavárnu. Pak někteří z nás šli běhat na You Dream We Run a ostatní vařili oběd. Po obědě šli někteří domů a zbytek se vydal na pěší pouť do Křtin. Bylo to náročné, bolely nás nohy, ale počasí nám přálo, takže jsme cestu zvládli. Sice jsme se víc těšili na kolotoče než na mši svatou, ale snad z toho jednou vyrosteme:-). Ze Křtin jsme naštěstí nemuseli jít zpět do Blanska pěšky, ale vezli jsme se auty. Moc děkujeme ochotným řidičům.

Po návratu jsme na Lotosu připravili vše na přespání. Na farní zahradě jsme si opekli párky, zaspívali jsme si a šli se pomodlit do kostela. Otec Jiří nám po modlitbě vyprávěl příběh o sv. Damiánovi de Veuster. Pak jsme šli spát, abychom byli plni sil na nedělní mši svatou a farní kavárnu. Obojí jsme úspěšně zvládli, káva i buchty všem chutnaly a také o výrobky z misijních stánků byl velký zájem. Celá akce úspěšně proběhla a už se těšíme, co nás čeká příště. (A+HeN)

Prázdninový tábor

Na táboře se mi hodně líbilo. Spali jsme ve stanech, hráli jsme hry - celotáborová hra byla na téma Madagaskar. Každý měl masku zvířete. Byla jsem kočka. Uprostřed tábora máme stožár s vlajkou, kterou každé ráno při nástupu věšíme (ten jsem také nakreslila). Také to bylo hezké u táborového ohně.(ZuS)

Schönstattské hnutí v naší farnosti

„Boží milost potřebuje jen jednoho jediného člověka, aby uskutečnila v církvi a ve světě něco velkého. To nás učí dějiny prosté mariánské svatyně v Schönstattě, v místě, které dalo jméno celosvětovému duchovnímu hnutí.“

papež František

Od roku 1988 se v naší farnosti zásluhou paní Marie Musilové obnovila (po čtyřicetiletém zákazu působení) Mariánská družina. Nejdříve bylo náplní našeho působení posílání balíčků do misíí a různé činnosti a modlitby za a pro farnost, mimo jiné velká akce výroby papírových růží pro vítání sv. Otce Jana Pavla II., který navštívil naši zemi v roce 1990. V tomtéž roce jsme se prostřednictvím P. Jana Nekudy, který zde krátce působil, seznámily s brněnskou skupinou Schönstattských maminek.

Schönstatt je mezinárodní hnutí v katolické církvi, duchovní rodina kněží, žen, mužů, rodin, mládeže a dětí. Cesta tohoto hnutí spočívá v úmluvě lásky s Pannou Marií získávat lidi pro Krista, spoluvytvářet kulturu lásky pro nový křesťanský společenský řád. V Úmluvě lásky se Panně Marii zcela darujeme. Kdo jí dá sebe, svou lásku i utrpení, modlitby práci, svou vděčnost a důvěru, úspěchy i neúspěchy, zažívá: nejsem sám, Maria, Ježíšova matka, je také mou matkou. Krátká formulace schönstattské Úmluvy lásky vychází z myšlenky „Nic bez tebe – nic bez nás“. Všichni, kteří uzavírají tuto Úmluvu, se dávají Bohu a Panně Marii k dispozici jako nástroj. Chtějí být svědky Boží lásky na místě, kde jsou: v rodině, na pracovišti, ve farnosti a všude, kde se setkávají s lidmi.

V současné době naše blanenská skupina Schönstattských maminek a žen (nechybí ale ani muži), působící v rámci Mariánské družiny má 30 členek a 2 muže. Je otevřená všem, kdo se chtějí s námi setkávat při modlitbách a různých činnostech pro farnost. Úmluva lásky nás všechny spojuje. Chceme se stát Marii podobnými, chceme nést Krista lidem a získávat mnohé pro intenzivní život z víry. (JiS)

Rozhovor. Když se řekne - pastorační asistent.

Paní **Mgr. Vendulu Zachovalovou** nemusím jistě dlouze představovat. Podílí se na mnoha aktivitách naší farnosti. Proto bychom ji chtěli požádat, aby nám své působení blíže představila a přiblížila.

Ahoj Vendo, nejčastěji je Tvé jméno spojováno s „titulem“ pastorační asistentka. Mohla bys nám, prosím, přiblížit, co všechno tato funkce obnáší?

Pracovní pozice pastorační asistentky pro blanenský děkanát mi dala nabídnuta začátkem jara roku 2017. Jedním z důvodů bylo pokračování realizování výukových programů Brněnského biskupství. Náplň mojí práce vzniká na základě aktuálních potřeb farností děkanátu. Líbila se mi definice, kterou jsem jednou slyšela: „*Pastorační pomocník (myslím, že to je i asistentka) je obyčejný člověk s rukama, nohama, hlavou a vším dalším. Důležité je, aby v jeho životě byl přítomný Kristus, a také, aby dokázal vidět horizont, kam chce kněz farnost směřovat.*“ Já tedy dělám to, co určí pan děkan (O. Václav Trmač) a náš pan farář (O. Jiří Kaňa). Někdy se práce týká celého děkanátu (setkání dětí/mládeže, vstupy do škol, přípravy snoubenců, ...) jindy se týká z větší části jen farnosti (př. Noc kostelů, koordinace aktivit, ...). Zároveň spolupracuji s Brněnským biskupstvím, když nás pastorační asistenty/ky (nejsem v diecézi jediná děkanátní pastorační asistentka) pověří nějakým úkolem.

Předtím ale jistě bylo třeba absolvovat nějaké školení?

Žádné speciální školení pro pastorační asistenty jsem neabsolvovala. Určitě vnímám jako výhodu moje vysokoškolské vzdělání (studovala jsem magisterský obor: Pedagogika volného času na Teologické fakultě v Českých Budějovicích). Další výhodou je mé pedagogické minimum, protože učitelé mě berou jako pedagoga – člověka, který je na stejné úrovni jako oni. A mnoho dalších kurzů mi pomohlo a obohatilo můj život (kurz dramatické výchovy, teologický kurz, katechetický kurz, lektorské kurzy vstupů do škol, příprav snoubenců, školy osobního života, katecheze dobrého pastýře, ...). Vzdělávat se mě baví (nejsem úplně dobrý čtenář – neumím si moc informací z učebnic převést do praxe), protože to, co slyším nebo ideálně zažiji, si zapamatuju a umím pak přenést do svého života. I v době letních prázdnin jsem byla na jednom takovém krásném, pro mě přínosném kurzu. Ten se týkal výchovy v liturgii.

Co bys nám řekla k těm Vstupům do škol?

Vstupy do škol jsou projektem Brněnského biskupství, kterého se jako lektor účastním už více než 5 let. Přicházím do škol a nabízím učitelům akreditované programy, které žákům/studentům přibližují křesťanské základy svátků, jako jsou Velikonoce či Vánoce. Jiné programy se týkají světců a svědků víry, zde se žáci/studenti setkávají s lidmi, kteří byli vytrvalí, upřímní, pravdiví ve svém životním postoji. Jsou zde představovány hodnoty křesťana, život ve víře. A jeden program umožňuje žákům/studentům setkat se s Biblí jako knihou, která je stále aktuální.

Pro jakou věkovou kategorii jsou vstupy určeny?

Programy jsou akreditovány pro žáky 1.–9. tříd ZŠ. Během školního roku se potkám s cca 1000 děcek, největší část tvoří žáci prvního stupně, ale přicházím i k druhostupňovým či studentům nižších gymnázií. Jednou jsem měla možnost přijít s programem i před studenty SOU.

A jak tyto vstupy přijímají studenti ve třídách? A co paní učitelky?

Někdy mají žáci i učitelé strach, že je budu nějak agitovat ke křesťanství. Občas zazní hned v úvodu hodiny věta „Jsem ateista, tak mě to nezajímá“ nebo „Do kostela nechodím a nechci s tím nic mít“. Zatím se vždy podařilo i tyto odbojáře během vyučovací hodiny proměnit v partnery v dialogu a někdy se i podařilo vzbudit zájem o téma, které bylo přednášeno. Učitelé si programy většinou sami vybírají a hodnotí je kladně. Často oceňují morální hodnoty, které jsou součástí programů. Kladně hodnotí také kvalitu (odbornost) programů.

Pracuješ s různě starými dětmi od předškolního věku až po středoškolskou mládež. To jistě vyžaduje různý přístup a různé metody práce. Jak moc je to pro Tebe obtížné? Která z těchto skupin je ti nejbližší nebo se kterou nejraději pracuješ, pokud to lze říct?

Během svého studia pro získání pedagogického minima (kreativní pedagogiky) jsem se měla možnost být studentkou velmi moudrého, životem zkušeného vyučujícího (prof. Ivan Vyskočil), a ten říkal: „Přijďte před třídu. Zastavte se. Chyťte vlnovou frekvenci, které jede třídou. Připojte se. A pak můžete teprve začít mluvit“ a já si to pro sebe rozšířila o modlitbu. Pokaždé, když vstupuju před nějaký kolektiv lidí (děti, mládež, dospělí), tak se modlím ... „Díky Pane za všechny, kteří tu jsou. Učiň mě, Pane, tvým nástrojem, veď má slova a myšlenky“. Tento přístup a pak chuť nechávat se překvapovat/fascinovat tím, co zrovna je, mě umožňují těšit se na každého s kým se potkám. Zároveň také být tam s nimi a pro ně. Takže nemám oblíbenou věkovou skupinu, mám ráda skupinu lidí, která mě dokáže neustále překvapovat.

Vedeš také divadelní kroužek. To je zase jiný typ zaměření i jiný typ práce.

I zde je to práce s fascinací a chutí nechat se překvapovat. Děcka v kroužku mě překvapují svými nápady a připomínkami k tématům, která tam přináším. Mnohdy jsou jejich připomínky, tak skvělé, že dostanou přednost před mými původními plány. Je to tvůrčí proces, kreativní práce, která vede k výsledku - divadelnímu představení.

Prozradíš nám, co divadelní kroužek připravuje v novém školním roce?

Dovolím si neprozradit, třeba se ve vás probudí zvědavost a chuť nechat se překvapit ☺.

Také Tě občas vidíme pomáhat na farní zahradě. Jak se to dá s tak početnou rodinou a s takovým pracovním vytížením vůbec stihnout?

Na farní zahradě pomáhám opravdu jen občas a rozhodně nejsem sama. Služba druhým je součástí mého života, mě samotné. Když se dozvím, že je třeba pomoci, tak ráda jdu. Vezmu s sebou naše děti (manžel je většinou v práci) a vyrazíme. Nechám se vést zkušenými zahradníky a jsem jim k ruce. Při práci se vytváří krásné společenství, je čas na práci, čas na sdílení zkušeností životních, ale mnohdy i duchovních. Děti se zapojí, dokud jim síly stačí a pak si společně pohrají. Pokud se podaří, tak zakončíme den v kostele na mši.

Je něco, co bys chtěla našim mladým čtenářům vzkázat. (něco osobního).

Hledejte každý den, alespoň jednu věc, za kterou můžete děkovat Bohu a poděkujte Mu!

Zařaďte do svého slovníku každý den slova: „Mám tě rád“, „Děkuju“, „Prosím“ a „Odpust“.

Děkujeme za příjemný a velmi zajímavý rozhovor a přejeme mnoho úspěchů a Božího požehnání ve tvé náročné práci pro farnost.

Kaple, kapličky a křížky v Blansku a okolí

Kaplička na Nových dvorech

Kaplička na Nových dvorech vznikla v roce 1919 nákladem Marie Kuliškové. Vznikla na místě dřevěného kříže doloženého v roce 1876. Kaplička se od svého vzniku moc nezměnila, i když bývala často poničena neopatrnými motoristy. Dnešní podobu získala po opravě v roce 2006.

Uvnitř se nachází soška Neposkvrněného srdce Panny Marie. Kvůli častým krádežím je soška za skleněnými dvířky.

Naproti kapličce se nachází bývalá myslivna rájeckého panství.

Zdroj: Burget Rostislav st., Novotný Miloslav st., Sakrální stavby ve Vavřinci a okolí, 2012.

Co ještě můžeme vidět na Nových dvorech

Vesnice Nové dvory

Původní název Dva dvory. Přesný letopočet založení osady není známý, ale je jisté, že měla spojitost s hradem Blansek a mohla mu poskytovat hospodářské zázemí.

Současná obec vznikla až po zániku hradu a dostala i svůj nový název Nové dvory.

Památná alej

Alej nechal vysázet na počátku 19. století hrabě František Hugo Salm. Alej tvoří 57 stromů, ten nejmhutnější má obvod kmene 415 cm. Od roku 1982 je památnou alejí a roku 2012 zvítězila v anketě Strom roku.

Mezery v aleji dosázely v roce 2011 tři rodiny. Použily klony až 600 let starých lip.

Přícestník

Stavbu, která připomíná Boží muka, postavil v roce 2006 místní chalupář, historik Mgr. Zeno Čižmár. Sám autor ji popisuje takto:

Tato stavba přícestníkem se nazývá a těmto věcem slouží:

- *ukazatel stran světových*
- *místem pro spočinutí poutníka cestou krácejícího*
- *útočištěm a krmítkem ptactva hladem v zimě strádajícího*

- *pranířem pro veřejné ostuzení žen povětrných neb čarodějů jakož i všech osob kouzla a čáry provozujících či po jiném způsobu lidem a dobytku na majetku i duši škodícím*
- *místem, které kumštům čarodějným, frejům a hrám roztodivným slouží*
- *značí místo, kam hříšník svůj smírčí kámen na paměť na hromadu ostatních uvaliti může*
- *přícestník z kamení polí okolních a ze stavení dvora postaven, jakož i kámen šibeniční z popraviště brněnského soudu u Omnic do přícestníku zasazen na severní straně jest*
- *tento přícestník sedmi magickými kameny v líci stavby osazen jest, ony kameny touž stranou svou z líce vstupní hradní zdi Blanska po věky vystupovaly a na něž každé oko člověka do hradu přichozího zíralo, tyto kameny nabity zraky lidskými, němými svědky osudu hradu zůstávají a v tomto přícestníku ve svém údělu dále pokračují*
- *to vše pro oslavu dobra nejvyššího postaveno*

Hrad Blansek

Hrad byl založen před rokem 1275 biskupem Brunem ze Schauenburgu a roku 1430 či 1431 snad dobýván husity. Zanikl požárem a roku 1461 je již označován jako pustý.

Prokletý rytíř, pověst z hradu Blanskek

Kdysi žil na Blansku pyšný a hýřivý hradní pán. Poustevník žijící v nedaleké jeskyni ho pro jeho rozmařilý život často napomínal. Jednou po divoké noci přišel opět poustevník připomenout hradnímu pánovi jeho povinnosti. Ten zmámený vínem se rozzlobil a poustevníka dal na mučení. Těsně před smrtí prokrel poustevník celý rod. A prokletí se naplnilo nejen na provinilém rytíři, ale také na jeho dalších potomcích. Všichni zemřeli v mladém věku, často násilnou smrtí a zkameněli.

Poslední z rodu se prý rozhodl přerušit tuto strašnou nit a vypil i se svou dcerou otrávené víno. On sám zkameněl, dívka však bloudila hradem jako bílá paní.

Po mnoha staletích ji vysvobodil mladý rytíř, který sem náhodou zabloudil na noc. Všichni zkamenělí rytíři uložení v hrobce se propadly a z hradu se staly rozvaliny.

Jiná verze pověsti říká, že dívka dosud nebyla vysvobozena a během tmavých a bouřlivých nocí je slyšet její žalostný pláč.